

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

כבוד השופט איתן כהן בפני

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום שמש

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון בניסיון למעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג), בצירוף לסעיף 350 וסעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. במסגרת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש שלא יכלול מאסר בפועל, אף לא בדרך של עבודות שירות, ולעומתה תהיה ההגנה חופשית בטיעונה.

כבר בשלב זה אציין שבסופו של דבר עתרו הצדדים לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם מבחן שבצדו מאסר מותנה לאחר שהנאשם לא נמצא מתאים לשירות לתועלת הציבור. המאשימה ביקשה בנוסף לכלול בעונש גם רכיב של פיצוי סמלי למתלוננת.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 03.02.2016 בשעה 17:54, שהו הל.ט, ילידת 20.01.2005 ו-הד.ט, ילידת 8.2.2003 (להלן בהתאמה: "המתלוננת", "האחות", ושתייהן יחד- "הקטינות") ואמן בבית המשפחה. במועד הנ"ל התקשר הנאשם אל בית המשפחה באמצעות הטלפון הסלולארי האישי שלו, בצירוף מספרים אשר מנעו אפשרות לזיהוי מספר הטלפון שממנו התקשר. המתלוננת ענתה לשיחה, ובהמשך לחצה על כפתור הרמקול כך שגם היא וגם האחות שמעו את תוכן השיחה. האם, ששהתה במקום אחר בבית, לא שמעה את השיחה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

במהלך השיחה, שאל הנאשם את המתלוננת אם הוריה בבית, ומשהשיבה בחיוב, אמר לה: "צריך חדר לבד". המתלוננת השיבה שהיא לבד בחדר. בתגובה, אמר הנאשם למתלוננת לשים את אצבעותיה בין רגליה, והמתלוננת נגעה בברכה באמצעות ידה. הנאשם שאל את המתלוננת אם כיף לה, והיא השיבה – "כיף מאוד". לאחר מכן אמר הנאשם למתלוננת לשים את ידה על הדגדגן. בשלב זה הבינה האחות את מהות השיחה, והקטינות פנו לאמן ומסרו לידיה את הטלפון. מיד כשהבין הנאשם שהטלפון נמסר לאם, ניתק את השיחה. בשעה 17:57 התקשר הנאשם פעם נוספת לבית המשפחה, גם הפעם בצירוף מספרים המונעים את זיהוי הטלפון שממנו התקשר. האם ענתה לשיחה, והנאשם ניתק.

הנאשם הורשע על שבמעשיו ניסה לגרום למתלוננת לעשות בגופה מעשה מגונה, וזאת לצורך סיפוקן או גירוי המיני, בלא הסכמתה של המתלוננת.

תסקירי שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 23.12.2018 (להלן: "**התסקיר**"), ותסקיר משלים הוגש ביום 08.05.2019 (להלן: "**התסקיר המשלים**"). מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי והפילי של הנאשם, כמו גם את התפתחותו המינית. על פי התסקיר, הנאשם בן 66, גרוש בשלישית, מתגורר בגפו ואינו עובד. הנאשם נכה צה"ל בשיעור של 24% בין היתר על רקע נפשי. ביחס לרקע הפילי, צוין שהנאשם נשפט בשנת 2014 על עבירת איומים ונידון לעונש מותנה. לדבריו, הואשם לאחר שהתקשר לאישה שהכיר וניסה לנהל עמה שיחות ארוטיות בטלפון. הנאשם תיאר שימוש רציף בסמים מסוג חשיש, ושימוש לרעה באלכוהול. בהתייחס לעבירה הנוכחית, צוין שהנאשם ביטא חרטה על מעשיו אולם נראה שאינו מצליח להבין את השלכותיהם על הנפגעות ואינו מבטא אמפתיה כלפיהן. הנאשם מסר לשירות המבחן שהשיחות הטלפוניות מסייעות לו להתמודד עם עוררות מינית וביטא משיכה פרברטית לשיחות טלפוניות עם ילדות ונערות. כל אלה, מהווים לדעת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת. בצד זה, התרשם שירות המבחן שהנאשם מבטא רצון לקשר טיפולי ונענה לו. בשל כך, התבקשה דחייה בת ארבעה חודשים שבמהלכה הופנה הנאשם לטיפול פרטני במסגרת מרכז לטיפול ייעודי לעברייני מין.

תסקיר משלים הוגש אודות התקדמות ההליך הטיפולי. בתסקיר המשלים נמסר שהנאשם שולב בטיפול פרטני כאמור, וניכר שקיימת מוטיבציה לטיפול מצדו. כגורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת, צוינו השימוש בגראס, היעדר מסגרת או תעסוקה, והיעדר סביבה תומכת. מנגד, כגורמי סיכוי לשיקום נמנו קבלת אחריות על העבירה; ביטוי של תחושת אשמה;

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

השילוב בטיפול ייעודי מזה מספר חודשים באופן שתורם לנאשם ורצונו להמשיך בטיפול והשיפור ביכולת הנאשם לדאוג לעצמו.

לאחר שכאמור לא נמצא מתאים לשירות לתועלת הציבור, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם ענישה מותנית כגורם מרתיע צופה פני עתיד, לצד צו מבחן למשך שנה שבמהלכו ישלים הנאשם טיפול ייעודי במרכז שק"ל.

הערכת מסוכנות

5. חוות דעת והערכת מסוכנות מטעם המרכז להערכת מסוכנות, הוגשה ביום 06.05.2019. חוות הדעת סוקרת את הפרטים האנמנסטיים וכוללת גם ההתרשמות קלינית. לשם הגנה על צנעת הפרט של הנאשם לא אפרט את תוכנה המלא אלא אתיחס בתמצית להערכת המסוכנות בלבד.

חוות הדעת מתייחסת לפקטורים סטטיים ודינמיים. בעוד שפקטורים סטטיים אינם משתנים עם הזמן, הרי שפקטורים דינמיים עשויים להשתנות עם חלוף הזמן או בתגובה להתערבות טיפולית.

הפקטורים הסטטיים שנמנו בחוות הדעת הם אלה: הנאשם בן 66, ניהל בעברו מערכת יחסים במשך תקופה העולה על שנתיים, ופגע בקורבן ממין נקבה. כפקטורים מגבירי מסוכנות צוינו: התמכרות לאלכוהול ולסמים; היעדר יציבות תעסוקתית; ביצוע עבירות מין כלפי קטינה זרה שאינה בת משפחה; הרשעה קודמת בעבירת איומים; תיקים סגורים בעבירת מין. אשר לפקטורים אלה הוסבר שהם נמצאו בספרות המחקרית כגורמים המקושרים, סטטיסטית, עם שיעורים גבוהים יחסית לרצידיביזם מיני.

כפקטורים דינמיים הובאו נמנו: ניהול אורח חיים התמכרותי תוך שימוש בכדורים פסיכיאטרים סמים ואלכוהול; משיכה מינית לקטניות; הודאתו של הנאשם בעבירות בלי לתפוס את עצמו כפוגע מיני וזאת למרות שבעבר עשה מעשים דומים, היעדר מורא מהחוק לאורך זמן; היעדר תחושת אחריות כלפי הקורבנות; והיעדר גורמי תמיכה משמעותיים. מנגד, כגורמים מגנים, צוין שהנאשם מבקש סיוע ועזרה טיפולית והוא בעל יכולת אינטלקטואלית טובה אשר יתכן שתסייע לו לזכות בתובנות טיפוליות.

לאחר שקלול הפקטורים הסטטיים עם הפקטורים הדינמיים והקליניים, נקבע בחוות הדעת שמסוכנותו של הנאשם **גבוהה**, בעיקר ביחס לעבירות חוזרות מסוג דומה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

טיעוני הצדדים לעונש

6. על אף שהסדר הטיעון לא כלל עונש מוסכם, בטיעוני הצדדים לעונש ביקשו שניהם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן לטיפול ייעודי.

7. ב"כ המאשימה טענה שיש להטיל על הנאשם נוסף לעונש, גם פיצוי, ולו סמלי, לקטינה נפגעת העבירה. בטיעוניה הדגישה, כי מתחם העונש ההולם את המקרה נע בין של"צ לעונש מאסר בעבודות שירות, וכי נכון יהיה להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם. אולם, בשל המלצת שירות המבחן שלפיה הנאשם אינו מתאים לשל"צ, וכן נוכח נסיבותיו האישיות, נטילת האחריות, ההליך הטיפולי, והיעדר עבר פלילי מכביד, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

8. ב"כ הנאשם הדגיש שהטיפול מיטיב עם הנאשם ומחזק אותו. אשר למעשה עצמו, טען שזה מצוי ברף חומרה נמוך יחסית שכן מדובר במקרה נקודתי ורגעי ובשיחת טלפון. כן טען שיש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובהיותו נכה צה"ל הסובל מפוסט טראומה. אשר למתחם העונש ההולם, טען שגם אם העונש המוצע אינו מצוי בגדרי המתחם, ניתן לסטות ממנו לקולה משיקולי שיקום.

דברי הנאשם

9. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה ואמר שהוא מתחרט מאוד על מעשיו. בדבריו הדגיש שהטיפול הנפשי מעלה דברים "שנשמרו בבטנו" במשך שנים רבות, הנוגעים להתעללות מינית שעבר בילדותו. עוד טען, שהמעשה שעשה לא מתאים לו וכי הוא מאמין בלב שלם שמעשה כזה לא יחזור על עצמו. לבסוף ציין, שהוא נכה צה"ל המתקיים ממשכורת מינימום ועל כן יתקשה לעמוד בתשלום קנס.

דיון והכרעה

שאלת היחס בין הסדר הטיעון לתיקון 113

10. כיוון שמדובר בהסדר טיעון, יש לתת את הדעת לשאלת היחס בינו ובין תיקון 113 - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

בפסיקת בית המשפט העליון עלו קשיים ביישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון. קשיים אלה נובעים מההבדלים העמוקים שבין שני המתווים. ודוק - הנימוקים העומדים, דרך כלל, בבסיס הסדרי טיעון ומשמשים אמת מידה לבחינתם ואימוצם, כגון: קשיים בניהול המשפט, קשיים ראייתיים, מניעת עדותם של עדים, אי יכולת להעיד עדים, ומניעת חשיפת חומרים רגישים, אינם חופפים בהכרח לשיקולי הענישה שאותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום עיקרון אחידות הענישה. למעשה, מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הראוי לנאשם. עוד אוסיף שיישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון עלול להוביל בנסיבות מסוימות להטיה של העונש שייגזר כלפי מעלה עת עסיקן בהסדר מסוג טווח או רף עליון (עיין בע"פ 8109/15 אביטן נגד מדינת ישראל (09.06.2016), ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נגד מדינת ישראל ואח' (19.07.2016) וע"פ 6943/16 גלקין נגד מדינת ישראל (28.01.2018)).

בהקשר זה יש להוסיף שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנושא ובפסיקת בית המשפט העליון קיימת גם גישה אחרת – מובילה, שעל פיה לצורך בחינת סבירותו של הסדר טיעון ולצורך בדיקת טובת ההנאה שהוענקה לנאשם בגדרו, מחויב בית המשפט לבדוק את מידת הסטייה של העונש המוסכם מהעונש הראוי שהיה נגזר אלמלא נכרת הסדר. דהיינו יש להשוות את העונש המוצע במסגרת ההסדר לעונש שהיה נגזר בהתאם למתווה הבניית הענישה. (ראה למשל ע"פ 512/13 פלוני נגד מדינת ישראל (04.12.2013)).

כשלעצמי אני סבור שמדובר בשני מתווים המבוססים על מערכות שיקולים שונות ועל כן אין צורך לילך בדרך הבניה עת בא בית המשפט לבחון הסדר טיעון.

עם זאת למעלה מן הצורך, אתייחס למעשה ולעושה תוך שימוש בכלים שגובשו בתיקון 113 ואדון בתמצית במתחם העונש ההולם.

מתחם העונש ההולם

11. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מידת אשמו של הנאשם ואת הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, **מצאתי שמתחם העונש ההולם נע במנעד שבין מאסר קצר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים ועד למאסר קצר בן מספר חודשים מאחורי סורג ובריח לצד עונשים נלווים.** לפיכך, העונש המוצע בהסדר הטיעון חורג לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא הסדר הטיעון.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

12. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה הם ההגנה על גופה, בטחונה ושלווה נפשה של המתלוננת ושל קטינים בכלל, ההגנה על זכותה של המתלוננת לאוטונומיה על גופה, והשמירה על כבודה כאדם.

13. לעניין מידת הפגיעה בערך המוגן, מצאתי שהאירוע ממוקם ברף חומרה בינוני שכן מדובר בקטינה ובמעשה שהתייחס במישרין לאבר המין שלה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

14. המעשה שבו הורשע הנאשם חמור ומעורר סלידה. הנאשם התקשר באופן רנדומלי לבית המתלוננת - קטינה שאינה מוכרת לו, וניהל עמה שיחה בעלת אופי מיני שבמהלכה ניסה לגרום לה לגעת בעצמה באיברים אינטימיים. לאחר שהמתלוננת העבירה את הטלפון לאמה, ניתק הנאשם את השיחה וכעבור זמן קצר, שב והתקשר לבית הקטינה ויש להניח, שביקש לחזור על מעשיו.

אין צורך להכביר מילים על חומרת המעשה ועל הנזקים שנגרמו או שעלולים היו להיגרם כתוצאה ממנו לקורבנות העבירה, המתלוננת ואחותה – קטינות הנמצאות בשלבים מוקדמים ובלתי מגובשים של התפתחותן.

רמת הענישה הנוהגת

15. לעניין רמת הענישה הנוהגת, עיינתי בגזרי הדין שלהלן: רע"פ 8268/18 פלוני נגד מדינת ישראל (27.11.2018); ת"פ (כ"ס) 11367-07-14 מדינת ישראל נגד נאטור (25.02.2018); עפ"ג (מרכז) 1924-11-17 לוי נגד מדינת ישראל (13.01.2018); ת"פ (רח"י) 61963-01-14 פרקליטות מחוז מרכז נגד אילן (22.11.2015).

פסקי הדין דלעיל עוסקים במעשים דומים או קרובים למעשי הנאשם וברובם הוטלו על הנאשמים מאסרים בפועל ממש או בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים, מה שמלמד על מגמה מובהקת של החמרה בענישה בעבירות מסוג זה. אף שבכל פסקי הדין דלעיל, מדובר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

על נסיבות חמורות יותר בהשוואה לנסיבות שלפנינו, ניתן להסיק מהם את רמת הענישה הנוהגת.

הסדר הטיעון

כאמור, בהתאם להסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים, לא טענה המאשימה לענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל מכל סוג שהוא. בסופו של יום עתרו כאמור שני הצדדים לעונש מוסכם בהתאם להמלצת שירות המבחן. דהיינו, צו מבחן טיפולי למשך שנה לצד מאסר על תנאי. המאשימה עתרה בנוסף גם לפיצוי.

המאשימה נימקה את הסדר הטיעון בכך שמדובר בעבירת ניסיון ברף חומרה נמוך, שמדובר במעשה נקודתי וקצר שנעשה באמצעות הטלפון ונוסף על אלה מבוסס ההסדר גם על התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

16. לנימוקים אלה ראוי להוסיף גם את הודאת הנאשם במיוחס לו, הודאה שמנעה את הצורך להעיד את הקטינה המתלוננת על כל הכרוך בכך, את החרטה שהביע, את נכונותו לקחת חלק בהליך טיפולי ולהפיק ממנו תועלת ואת עברו הפלילי שאינו מכביד.

17. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם, ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "נוסחת האיזון") (ע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקת לנאשם – בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם – ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי – בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 פלוני נגד מדינת ישראל (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא. ובלשון פסק הדין נאמרו הדברים כך:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

אנו סבורים כי סטייה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה [...] בבוא בית המשפט קמא לבחון את הסדר הטיעון עליו לשקול, בין היתר, את מידת הפגיעה שתיגרם לנאשם נוכח החלטתו להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון ושלא להמשיך בניהול הליך מלא בעניינו"

18. בחנתי את העונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון ואת נימוקי ההסדר, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מאוזן ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל, ועל כן החלטתי לאמצו.

עם זאת, אסתייג מהנימוק שעניינו רף החומרה הנמוך של המעשה כהצדקה להקלה כה מפליגה בעונש הראוי. אדרבה, מהות המעשה, מיהות הקרבן, המסוכנות המינית הגבוהה והחשש המוגבר להישנות העבירות, תומכים בהחמרת הענישה הן מצד חומרת המעשה והשלכותיו, והן מצד שיקולי הרתעת היחיד וההגנה על שלום הציבור.

למרות הפן החמור והפוגעני שיש במעשה, ולמרות החשש העתידי והמוחשי שהנאשם יחזור על מעשיו, מצאתי שיש הצדקה לאמץ את הסדר הטיעון ולחרוג לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40(א) לחוק שזו לשונו:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969".

השתכנעתי שבנסיבותיו המיוחדות של הנאשם – נפגע פוסט טראומה ממלחמת יום כיפור שהוכר כנכה צה"ל וסובל מבעיות נפשיות, ובהינתן שהוא נוטל חלק בהליך טיפולי בפיקוח שירות המבחן ועד כה התמיד בו, הרי שיש סיכוי של ממש לשיקומו במסגרת הליך זה. עוד השתכנעתי שגדיעת ההליך הטיפולי, תפגע באינטרס הציבורי המובהק שיש בשיקום הנאשם, שיקום שיש בכוחו להפחית את הסיכון להישנות העבירות בעתיד.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

עם זאת, אביא לידי ביטוי את חומרת המעשה, הצורך בהרתעת הנאשם, והצורך בהגנה על שלום הציבור, ברכיב הענישה המותנה ובהארכת משך צו המבחן מעבר לתקופה שהמליץ שירות המבחן.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי להיעתר להמלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת מין ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **צו מבחן טיפולי למשך 18 חודשים.**
הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הוראות הצו מכל בחינה שהיא או אם יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי להפקעת הצו ולגזירת עונש אחר במקומו.

ג. **פיצוי למתלוננת, נפגעת העבירה הקטינה הד"ט, בסך של 1,500 ₪ שישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.07.2019 ובכל אחד לחודש בארבעת החודשים העוקבים.**

לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד סך הפיצוי כולו לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

20. אשר לבקשה לאסור את פרסום שמו של הנאשם ופרטיו המזהים, לא מצאתי שיש בבקשה נימוקים שמצדיקים את החלת החריגים לכלל בדבר פומביות הדיון ועל כן יחול הכלל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים וכן למרכז להערכת מסוכנות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-11-47682 מדינת ישראל נ' שמש

איתן כהן, שופט

וזהנים סגורות